Od izbjeglištva do poštanske marke: Timofijev crtež putuje Hrvatskom, a učiteljica Slavica širi krug dobrote

1. listopada 2026.

Piše: Antonija Dujmović

Rad učenika četvrtog razreda iz Vukovara, **Timofija Korchmida**, izabran je kao likovni predložak za prigodnu dječju poštansku marku. Njegov crtež psa kojeg dječak nježno gladi po glavi proglašen je najboljim na natječaju Hrvatske pošte i otisnut je u 25 tisuća primjeraka. Zbog rata u Ukrajini Timofij je s obitelji svoj trenutačni dom pronašao u Vukovaru, gradu iz kojega je njegova učiteljica **Slavica Škrobo-Siladi** prognana prije 35 godina.

„Malo sam u šoku jer će 25 tisuća poštanskih maraka s mojim crtežom putovati Hrvatskom“, ushićeno je kazao Timofiy na dodjeli nagrade Hrvatske pošte.

Tema ovogodišnjeg natječaja bila je briga za kućnog ljubimca, a Timofijev rad izabran je među čak 697 učeničkih radova iz 146 osnovnih škola diljem Hrvatske.

“Kada sam saznao da sam pobijedio na natječaju, osjećao sam se nekako neobično jer nikada nisam nešto slično doživio. I prijatelji iz razreda bili su jako iznenađeni kada su saznali“, rekao je.

Timofij je na dodjelu nagrade u Zagreb stigao u pratnji učiteljice Slavice i svojih prijatelja iz Osnovne škole Dragutina Tadijanovića iz Vukovara, Područne škole „Lužac“.

OŠ Dragutina Tadijanovića iz Vukovara, Područna škola „Lužac“, posjet Zagrebu 30. rujna 2026. / Foto: Antonija Dujmović

Crtež je nastao nakon teškog početka

Učiteljica Slavica dobro se sjeća prvog dana kada je Timofij s bratom Ilijom i sestrom Mašom ušao u njen razred.

„Ta djeca su došla 16. siječnja kod mene u kombinirani razredni odjel. Maša je bila prvašić, nije uopće znala hrvatski jezik, Ilija je znao vrlo malo, a Timofij nešto bolje. Bilo je izazovno na početku“, ispričala nam je.

Kada je saznala za natječaj Hrvatske pošte, pozvala je sve učenike da sudjeluju, međutim samo je Timofij ustrajao do kraja.

„Sada kada vratim film unatrag, djelovalo je to kao jedna vrsta terapije. Pogođena tema, njegov pas koji je s njima izišao iz Ukrajine iz rata, briga o kućnom ljubimcu…“

A onda je počelo iščekivanje.

„Nakon tjedan-dva me pitao: ‘Učiteljice, jesu li nam nešto javili?’ A ja mislim – što da mu kažem? Tolika Hrvatska, toliko djece i radova… Razmišljala sam da bi mu mogla napisati neko priznanje kako bi se dijete bolje osjećalo.”

Umjesto toga, stigla je vijest iz Hrvatske pošte. Timofijev crtež bio je pobjednički.

Timofiy Korchmid s nagrađenim radom / Foto: Antonija Dujmović

Nekada je DORA pomagala njoj, danas ona pomaže drugima

Slavica Škrobo-Siladi s Timofijem dijeli zajedničko životno iskustvo. U vrijeme Domovinskog rata bila je prognana iz Vukovara i tada je svoj privremeni dom našla u Zagrebu. Studirala je Pedagogijske znanosti na Filozofskom fakultetu i živjela u studentskom domu na Lašćini. Roditelji su joj u to ratno vrijeme, kao i mnogi drugi, bili u teškoj situaciji, pa je ona nastojala što više zaraditi preko Student servisa.

U tim teškim godinama u njen život ušla je Humanitarna organizacija DORA. Naime, Slavica je bila jedna od prvih stipendistica DORE, još u školskoj godini 1993./94.

„Tada su stipendije uglavnom dobivali studenti ekonomije ili prava, DORA je bila jedina organizacija koja je stipendirala prosvjetu. Kao studentica radila sam različite poslove, no u vremenu kada je sve bilo neizvjesno DORA-ina stipendija meni je značila jednu sigurnost. Nešto što je mladom čovjeku najbitnije.“

Nakon završetka studija vratila se u Vukovar i postala učiteljica.

„Mnogi od nas su te svoje stipendije vratili tako što smo nastavili pomagati drugima. Ostala sam DORA-ina vjerna volonterka preko trideset godina“, s ponosom ističe.

Foto: Antonija Dujmović

Dobro se dobrim vraća

Jadranka Granić, jedna od utemeljiteljica i predsjednica DORA-e, prisjetila se Slavice iz vremena kada je bila stipendistica.

„Bila je prva generacija DORA-inih stipendista u vrijeme agresije vojske JNA na Vukovar i Hrvatsku. Toliko je bila optimistična, vesela, sretna, vidjelo se da je talent. Kada gledamo ratove vidimo da se povijest, nažalost, ponavlja. Ipak, ima i lijepih priča. Prije više od tri desetljeća DORA je pomogla mladoj prognanoj studentici iz Vukovara da nastavi školovanje. Danas ta ista žena kao učiteljica pomaže djeci koja su iz Ukrajine stigla u Vukovar. Ovo je dokaz da se dobro dobrim vraća“, rekla je predsjednica DORA-e.

Predsjednica DORA-e Jadranka Granić uručila je zahvalnicu Hrvatskoj pošti / Foto: Antonija Dujmović

Sve što su ta djeca proživljavala, i ja sam proživjela

Dolazak ukrajinske djece u razred Slavici je bio posebno emotivan jer vrlo dobro razumije što proživljavaju djeca koja su morala napustiti svoj dom.

„Strašno mi je bilo emotivno jer sve što su ta djeca proživljavala, i ja sam to proživjela.“

Sjeća se i razgovora s učenicom koja je ranije stigla iz Ukrajine.

„Rekla sam joj: nemojte očekivati brz povratak. Moj povratak je bio tek za sedam godina. Svi su me s nevjericom gledali, mislili su da rat u Ukrajini sigurno neće toliko dugo trajati. Nažalost, evo rat traje već pet godina. Žao mi je što sam to skoro pogodila.“

Ističe posebnu zahvalnost ukrajinskih roditelja kako su njihova djeca primljena u Hrvatskoj.

„Timofijeva, Ilijina i Mašina mama došla je meni nakon tjedan dana nastave i rekla: ‘Učiteljice, ovo što su moja djeca ovdje dobila je kao privatna škola. Hvala Hrvatskoj, školi, vama!’“

Foto: Antonija Dujmović

Dan pun doživljaja

Povodom dodjele nagrade Hrvatske pošte, DORA je za male učenike iz Vukovara organizirala jednodnevni posjet Zagrebu. Posjetili su Tehnički muzej i Zoološki vrt kao i Veleposlanstvo Republike Ukrajine.

Hrvatska pošta uručila je vrijedne darove Timofiju, ali i prigodne darove njegovim školskim prijateljima i učiteljici. Poseban dar za uspomenu malom autoru bio je uramljeni arak s 20 poštanskih maraka koji prikazuju njegov nagrađeni rad, a isti takav primjerak Timofij je uručio ukrajinskom veleposlaniku u odlasku, **Vasilju Kiriliču**.

Unikatne učeničke keramičke figure – dunja i ptica / Foto: Antonija Dujmović

No, ni učenici nisu došli praznih ruku. Predstavnicima Hrvatske pošte darovali su unikatne keramičke figurice koje sami izrađuju – dunju i pticu, nadahnute *Pjesmom o dunji i ptici* **Dragutina Tadijanovića** po kome njihova škola nosi naziv.

Naime, u njihovoj školi keramika ima posebno mjesto. Lončarsko kolo na kojem učenici stvaraju svoje radove donirala im je upravo DORA. A keramika je samo jedna od aktivnosti u kojima učiteljica Slavica okuplja učenike, tu su i folklor, ples, različite kreativne radionice…